

CORSICA 2001

MARE A MARE NORD

Het reisverslag van 3 moedige mannen door het woeste Corsica:

Voordat je begint met het doorworstelen van dit verslag wens ik de aandacht te vestigen dat dit verslag ongecensureerd, met schrijffouten geschreven is.

De schrijver kan dan ook niet aansprakelijk gesteld worden voor eventuele klachten van welke aard ook.

Alles uit dit verslag mag gecopieerd, verspreid, voor lezingen gebruikt, als hoedjes gevouwen, op de openbare weg geworpen en vernietigd worden zolang het maar met de goedkeuring gebeurt van de auteur.

Verder wens ik ook mijn 2 kompanen te danken voor de moed en opoffering die nodig was om mij mee te nemen op deze niet te onderschatte tocht, alsook de echtgenotes die het 2 weken moesten stellen zonder hun ventje.

Met dank voor alles.

Bij de aanschaf van dit naslagwerk dient wel 25 Euro ecotaks betaald te worden aan de uitgever ter sponsering van de zwarte kas der gedupeerde uitgevers.

Als laatst wens ik ook onze hoofdsponser te danken voor de heerlijke magnum ijsjes onderweg tijdens onze zware tocht.

Een ware verfrissing die een echte steun voor ons betekende.

Bedankt.

Het Verslag:

Dag 1: 02/06/2001

T'is zover, we mogen er eens tussenuit van de vrouwkens.

Oh, ja voor ik het vergeet ons voor te stellen, vanaf nu zijn wij:

ERIK, RUDI en KRIS.

Moest die Rudi zijnen snavel eens houden dan kan ik eindelijk eens wat schrijven in mijn verslag.

Efkens het begin van deze dag beschrijven.

Verzamelen deden we om 10.30hr bij Erik om tegen 11.30hr in Zavemtem te arriveren.

Blijkbaar zijn we niet alleen die zo zot zijn om te gaan wandelen.

Het bagagepersoneel is blijkbaar niet in form, zo traag hebben we nog nooit gezien.

Alé, t'is 12.45hr en we zijn van de bagage vanaf, nog snel even nen koffie slurpen,

afscheid nemen van Martine om vervolgens te merken dat Rudi een beetje teveel wapentuig in zijn schoenen had gestoken.

Na een zalige foullering (volgens Rudi) mag hij toch mee en dat is spijtig.

Inschepen kunnen we om 13.30hr en voor ons was plaats 23C,D en E voorzien.

Wilt dienen piloot nog een klapken doen met ons, met de mededeling dat we vertraging gaan hebben. 30 min.

Eindelijk, ze hebben de motoren gestart, nog efkens meeduwen en wijle weg.

Good bye Belgium, here we come Corse.

Wat schaft de pot vandaag aan boord: nen hoop plastic met o wonder nog iets eetbaars in.

En zelfs 2x koffie. Ok we zien al uit naar de terugreis.

Aankomsttijd Ajaccio: 15.45hr.

Eventjes wachten op de bagage en vlug zoeken naar een transportmiddel naar het station.

! Tip van de dag: Zorg ervoor dat je bagage in Zaventem als laatste wordt ingeladen dan komt hij er als één van de eerste uit op je aankomstbestemming.

Kwestie snel weg te zijn van al die toeristen.

Het is 16.25hr en de volgende bus komt binnen een goed uur en vermits wij onze TGV dienen te halen ,die vertrekt om 16.45, besluiten we eens lekker de snob uit te hangen: We nemen de taxi.

En Pierre wat moet dat kosten: 120ffr voor 3 personen voor een rit van 10 min.

Nog snel een tikketje of 3 kopen in het internationale station van Ajaccio en dit voor de democratische prijs van 205ffr voor 3 pers.

En nog wel helemaal tot Corte, een prikje in vergelijking met die taxi.

Ik sprak al over een TGV doch ik dien mijn woorden terug te nemen bij het zien van dit gammel bakskan.

T'is te zeggen 2 hokjes op 16 wielen met 1 kaartjesknipper en we zijn uitgekapt.

Natuurlijk afgeladen vol zodat wij op de gang onze reis mogen beleven.

Oei Erik en Rudi beginnen aan een niet te missen stripact, we wont more, yeah, bis.

De klok tikt verder en verder tot ze plotseling stilstond op 5 min vroeger dan 18.35hr.

Eindelijk aangekomen in Corte station.

Tamelijk grote overgroeide bidonville met veel bakkers , dus het kan hier niet meer stuk. Morgenvroeg lekkere croissants eten, njam,njam.

Eerst nog even de plaatselijke kruidenier overvallen om dan iets te gaan eten in een lokale pizzeria.

Erik: Spagetty tagliatelly à la Rochefort.

Rudi: 4 kazen pizza.

Kris: Pizza met alles erop en d'eran.

+ 1 liter heerlijke tafelwijn.

Prijs: 172 ffr een meevaller.

En dan nu nog een plaatseken vinden om dodooken te doen.

Deze vonden we al na 5 minuten.

Je volgt de Mare a Mare nord en na 100 meter op het zandpad vind je een klein paadje naar beneden (voorbij het houten hekje) en hupla een perfecte kampeerplaats bied zich aan.

Snel matje uitrollen en knorren maar.

De plaatselijke pitt-bulls houden er blijkbaar van om ons af en toe te trakteren op een ware serenade. Behalve dat blijken de geiten van hier s'nacht ware stampedes te houden. Je geloofd het of niet maar een kudde van zo'n 20 tal 2 hoevigen waarvan de leider een bel rond de nek,stormde ons op een meter of 2 voorbij.

Tja dat hebt ge als ge perce den stoeren wilt uithangen en buiten slaapt.

Echt lekker geslapen hebben we niet maar als echte rambo's klagen we niet.

Dag 2: 03/06/2001

Dat opstaan is niks maar dienen boer die afkomt das wat anders.

Maken dat we weg zijn voor hij zijnen kalasnikov ter hand neemt.

Efkens terug naar Corte city voor het brood en ?????!~, ja,ja er is er een jarig vandaag

RUDI en wel met de gezegende leeftijd van 32 jaren.

HIP HIP HOERA.

We trakteren hem op gebak en 3 k...

Genoeg gelanterfanterd, op weg naar Albertacce.

Het eerste stuk , 5.30hr stappen tot refuge de Sega, heeft veel weg van de Ardeche , zeer mooi doch minder druk, met een kleine rivier.

Genoeg bronnetjes onderweg ter bevoorrading.

De refuge van Sega is voor degene die eigen schoofzakje meebrengt best te genieten.

Voor de ijsberen is er zwemgelegenheid alsook voor de liefhebbers van het duiken van de 8 meter plank.

Zonder proviand kan je hier weinig zoeken.

De refuge beving zich op een 1100m hoogte.

Vanaf hier begint het zware werk pas, eventjes stijgen tot 1690m om vervolgens te dalen tot 800 meter.

En dit alles gekombineert met windkracht 8 en je snapt al hoe leuk het was.

Voeg daar nog aan toe dat het 2° stuk over stenen te wandelen is.

Enfin,genoeg heldenpraat, we zijn er toch maar geraakt in Albertacce.

Waarom Albertacce hoor ik jullie al vragen en niet Castellacce?

Wel omdat de gîte van Castellacce eigenlijk een groot hotel is zonder kookfaciliteiten.

En da pakt ni bij ons, dus wij verder.

De gîte van Albertacce is OK.

Warm water, prima keuken, 24 bedden, en een goedkoop en leuk restaurant in de buurt(100m richting Castellacce, overkant straat)

En als we erbij vertellen dat je niet alleen lekker maar ook nog veel kan eten,dan kan het niet meer stuk.

Deze resto kan je best regelen via de patron van de gîte dan is't goedkoper.Je betaalt het eten zonder de drank aan hem en in de plaats ervan krijg je een bonnetje.

Een aanrader om eens echt Corsicaans te eten inCorsica.

Menu: Aperitief: muscat (15ffr) incl gebak

Soep met veel sliertjes.

Wildschotel gemengd met peekens en erwttjes.

Brood

Kaasschotel 3 soorten.

Fruit(appelsien)

Koffie

+ 1 karaf wijn.

En dit alles in gezelschap van 2 Zwitserse "schonen" dames van onze gîte.

Slaapwel.

Dag 3: 05/06/2001

Goede morgend allemaal, hé waar is iedereen?

Blijkbaar vroege vogels hier.

Vermits het vandaag nen feestdag is in Corsica en natuurlijk ook bij ons,gaan we het vandaag er eens goed van nemen.

We gaan da heuveltje" Monte Cinto" eens opwaarts beklimmen.

Maar eerst eens lekker gaan petit dejeuneren op zijn frans.

Tja is daar toch geen één café open zeker om 07.30hr, dan maar improviseren met hetgeen we nog vinden in de gîte.

Een kletske konfituur, een paar stukken brood en daar doen we het mee.

Voila met het strikt nodige vliegen we met de benenwagen richting 2716meter, maar eerst wacht er ons een prikkelige tocht naar het beginpunt aan de voet van de Monte Cinto.

Op 1650 ligt refuge de l'enco, welke dient als uitvalbasis voor meerdere dagtochten.
Slaap(20pers)- en kookgelegenheid is aanwezig.

Niet alleen Monte Cinto is interessant ,ook Lac du Cinto is best de moeite.

Slechts 2 uur stappen van de gîte, daar je voor de Top van Monte Cinto wel 6uur mag rekenen, heen en terug te verstaan.

Zelfs buiten het seizoen loopt er wel wat volk naar boven, het zal hier best druk zijn in't hoogseizoen.

Voor hen met de wagen, kunnen indien ze van het luxeleven geen afscheid willen nemen, rijden tot 35 minuten stappen van de refuge de l'enco.

De weg is echter een ondermaatse boerenweg, dus het best je wagen voorzien van 4x4 en een beetje verhoogen, dan kom je er wel.

Zelf ben ik tot ongeveer 2200m geraakt daar mijn knietjes zodanig pijn begonnen te doen dat ik Erik en Rudi heb laten gaan.

Zodoende kon ik de terugweg rustig aanvatten tegen een ijsigwekkend trage speed.

Tegen dat die twee terug waren had ik tijd over voor het volzeveren van dit verlag.

Terug samen zetten we de terugtocht in naar Albertacce.

Best nog een pittig stukje, met gratis souvenirs (krassen aan de benen) van die venijnige planten.

Maar er wacht ons een lekker etentje bij Josette dus werd er de zweep opgelegd.

Maar eerst een flinke schrobbeurt en ons rijkelijk voorzien van eau de toilette, je weet maar nooit.

Logis+diner+ontbijt: 520ffrs voor 3 personen.

Exclusief drank en 3 broden voor de volgende dag: 110ffr

Tot morgen

Dag 4: 05/06/2001

Zoals altijd dienen we nu ook wakker te worden. (07.30hr)

Ons corpus erectus wil liever blijven liggen.

Met een karig klaargezet ontbijt moeten we deze dag beginnen.

Alles nog opruimen , langs Josette lopen voor wat aankopen voor vandaag en morgen.

Voor weinig geld kan je hier wel wat kopen voor onderweg.

Rond 09.00hr komt hier elke dag de bakker en beenhouwer voorbij.

Wij kochten spagetty , appels (3), appelsienen(3), 2 tomaten, 1 salami 350gr en een pak geraspte kaas bij Josette voor 100ffr.

En dan nu op weg. (10.00hr) richting Col de Verghio.

We waren nog niet goed op dreef of we kwamen al een prima zwemgelegenheid tegen.

Tja , wel koud maar zoals wij een speklaag hebben en jarenlang een lidkaart hebben van de ijsberenclub mag dat geen probleem zijn.

Rudi, waar blijf je? Zit dienen te prutsen met zijnen kodak i.p.v. te komen zwemmen.

Hoe kunde nu in godsnaam haar op uw kin krijgen.

Wijle weeral verder.

!! weeral nen tip: Voor hen die graag wild kamperen, dit is een fantastische plek.

Vanaf hier kwamen we regelmatig de bekende Corsicaanse wilde zwijnen tegen, als je kan spreken van wild, want éénmaal ze je in de mot hebben zijn ze ervandoor.

Zie albums Asterix en Obelix.

Toeval of niet maar iets verder kwamen we een groep tegen die op hetzelfde vliegtuig zaten als ons.

Na de nodige ceremonie protocolaire namen we afscheid van al die mooie vrouwen.

(dit om het thuisfront te shockeren)

Iets voor de volgende slaappleats werd de verleiding weer groot bij het aanschouwen van een mooie zwemgelegenheid. Ligging, ongeveer 500meter voor het oversteken van de D84.

Na deze welverdiende afspoelbeurt van al dat zweet zoeken we naar een ideale overnachtingsplaats.

Voor de liefhebbers hebben we vandaag een bijzonder plekje in petto.

Je steekt de D84 over richting Lac de Nino, na een goede 1.5km kruis je een grindweg, waar je op je linkse kant een bruggetje ziet.

Als je op het pad staat en je kijkt naar de brug dan zie je rechtsvoor een rotsplateau, wel bovenop is het best vertoeven. En bovenal krijg je s'morgens een mooi zicht op de Monte Cinto.

Eerst nog snel een spagetty met salamiblokjes, geraspte kaas en stukjes tomaat binnenspelen en ons bedje roept.

!! je bent hier best stilletjes tot ongeveer 20.00hr vermits vele dagjestoeristen passeren op een 50 meter. Een bron is nabij.

Een goede nachtrust gewenst met een prachtig uitzicht.

Dag 5: 06/06/2001

05.40hr: Geloof het of niet maar dit was het tijdstip dat we wakker werden door het ochtendgloren oftewel den Erik die door het teveel aan slaap zich begon te vervelen en er dan maar niks beter op vond om ons dan maar wakker te maken met zijn imitatie everzwijnengeknor.

Blijkbaar was het deze nacht dan toch iets te koud voor beide heren(Rudi en Erik).

Het extra gewicht in de vorm van een therm a rest matje en prima slaapzak gaf me dan toch een voldoening in de vorm van een prima nachtrust.

Een snel ontbijt en hupsa wijle weg. 06.45hr

De slaapplaats lag op 1120meter en van daaruit gingen we naar 1800m over een afstand van 1.5km. Ferm klimmen dus, goed voor de kuiten doch niet voor mijn knietjes die wel van zich lieten voelen.

Maar ja het zicht boven deed veel van dit leed vergeten, een prachtig zicht over het Lac de Nino en vele mooie bergen.

Voor hen die gehaast zijn dienen niet rond het meer te wandelen doch kunnen het meer rechts ronden en de heuvel op wandelen. De GR20 kom je zowieze tegen.

Als je deze mist mag je jezelf een oen noemen.

Je merkt direkt het verschil in drukte, tussen het meer en Col Di Verghio zijn we meer dan 40 rugzagtoeristen tegengekomen waardoor we ons waanden in een of ander pretpark.

En verloren lopen doe je hier ook niet want ze zijn zeeeeer royaal geweest in het aanbrengen van merktekens (rood/wit) en het pad is zo uitgesleten dat je de kaart gerust mag opbergen.

Mijn reporterskwaliteiten (ons Miranda zegt altijd, pa zoals.....) wordt hier bruusk verstoord door een Corsicaanse tientonner met bouw materiaal die zich een weg baant door Evisa city. Ai ik zit al te ver want we zijn nog niet eens aangekomen in Evisa.

Enfin om verder te gaan betreft onze tocht, het deel GR20 dat we liepen was naar ons inzicht niet specialer dan de Mare a Mare Nord.

En om de mooie zichten kunnen we gerust zeggen dat de Mare a Zeker even mooi is doch veel rustiger. Het traject van Col di Verghio naar Evisa is best pittig te noemen, waarbij een stafkaart geen overbodige luxe is.

Col di Verghio is niet echt een place to be. Vele dagjestoeristen en motofreaks kom je hier tegen.

Wij snel verder naar Evisa.

Halverwege namen wij aan de splitsing voor het bruggetje de rechtse kant, kwestie van pure gok.

De laatste 2 km kan je kiezen tussen de geciviliseerde versie(asfaltbaan) of een voortzetting van het pad. Beide duren evenlang in tijd en wij kunnen het weten daar we het uitgeprobeerd hebben, ikzelve langs de weg ,Rudi en Erik langs het pad.

De gîte van Evisa ligt iets lager van de “hoofdweg”.

Je neemt het steegje naast de post naar beneden via een trap om vervolgens aan te komen bij een zeer gerieflijke gîte.

Prijs p.p.p.nacht: 70ffr

Half pension: 170ff/pers

Zoals gewoonlijk stelt het ontbijt weinig voor, zorg best zelf voor wat extra beleg.

Voor koffie, brood en confituur betaal je overal al gauw 40ffr wat we wel veel vinden.

Onze aankomsttijd hier was 17.00hr.

Het avondeten werd geserveerd om 19.30hr dus nog ruim de tijd om te douchen en daarna een plaatselijke kroeg onveilig te maken.

Na 2x1/2 liter wijn en een kleine sandwich werd het tijd om “licht in het hoofd, zwaar in de benen” even ons bed te testen.

En ja hoor, allen vielen we als een blok in slaap.

Toch een geluk dat er zoiets bestaat als een wekker die ons ervoor beschermd het avondeten niet te missen.

En wat schaft de pot:

Soep met weeral veel sliertjes en veel groenten.

Mengeling van zeverzwijn met groentemengeling,
met brood

Kaasschotel

Mandje fruit(kersen,banaan,appel-sien)

Likeurtje van het huis

3/4 liter wijn En wij zijn teut.

21.00hr is het nu en wij snurken al als een middelgrote Corsicaanse houtzagerij op 1500meter hoogte zonder airconditioning.

! Nog even dit, het beste vervoermiddel via de weg is voor mij de moto, vermits je de met de wagen met al die bochten en smalle straatjes niet veel kunt aanvangen.

Niet dat we het geprobeert hebben doch dit is een indruk.

Dag 6: 07/06/2001

Wakker worden om 07.30hr is een echte luxe.

Het traditionele lichte ontbijt volgt zoals steeds nadien.

Een kudde regels terug las je mijn relaas over een vrachtwagen door Evisa, wel vandaag is het voor mij een verplichte rustdag ter bevordering van het genezen van die knietjes.

Ondertussen maken Erik en Rudi een dagtocht naar de George de Spelunca, kwestie van in beweging te blijven.

Zalig zittend aan de plaatselijke dorpsbron in het centrum, voorzover je kan spreken van een centrum, kan ik mij concentreren op het bijwerken van dit verslag en eens meemaken hoe een doordeweekse voormiddag verloopt in Evisa.

Vrij chaotisch als je het mij vraagt, alles moet hier passeren door een vrij smal straatje en doe daarbij nog eens een paar toeristenbussen, leveranciers met vrij grote vrachtwagens, een boer met zijn kudde schapen, de vuilkar op zijn ronde en je merkt al snel de drukte dat hier heerst.

Maar desondanks blijft iedereen er zeer kalm onder, verkeersagressie dient men hier nog uit te vinden.

Die 2 avonturiers zitten waarschijnlijk nu al halverwege en voor mij komt het middagmaal eraan in de vorm van een pizza Calzone met een orangina .

Om af te sluiten nog een koffie .

Evisa: Zeer levendig dorpje met goede bevoorradingsmogelijkheden en vele nutsvoorzieningen.

Vele daguitstappen mogelijk.

Nog snel een postkaartje kopen voor het thuisfront.

De kerkklok geeft te kennen dat het reeds 13.00hr is en ik verplaats mij richting gîte voor een kleine siesta. Onnodig te schrijven dat het weeral een hete dag is van rond de 30 graadjes. Lap zeg smijten ze daar een bende rondtrekkende engelstalige toeristen binnen. Gedaan met de rust, dan maar een beetje bakken en braden in de tuin. We, ik altans, heb er lang moeten op wachten doch ik krijg hem eindelijk te zien, de koningsarend, in volle glijvlucht. Zelfs de man des huizes bevestigt mij dit en vertelt erbij dat het zelden voorkomt deze vogel te mogen aanschouwen. Laten we kortstondig genieten van dit vogeltje. Hoe zou het met die 2 wandelaars zijn, bezig aan het lijden en zweten. 18.00hr en eindelijk daar zijn de 2 avonturiers die toch iets meer gewandeld hebben dan gepland, met allerlei short cuts en off roads. Ze verdienen nen douche met warm water. Nog snel even met zijn drieën de dorpsuperette overvallen en de nodige aankopen doen. Het avondeten was zoals steeds weeral zeer lekker, veel en voedzaam. Doch geen degustifken van het huis en da vonden wij spijtig. De goesting naar nen pot koffie is groot. Haha, de eerder gelauwerde, volprezen en door meerdere patenten beschermde kookvuurstel van de in ons aanwezig zijnde wereldreiziger geeft de pijp aan Maarten. Blijkt de brandstof die we gekocht hadden niet goed te zijn ondanks de verhalen dat da ding op alles werkte dat maar ietswat brand. Wij denken het er onze van. Dan maar vragen of ze voor ons een beetje warm water hebben voor de koffie. En wat zegt de bazin, froetlala, ge moet het maar zelf maken. Neen dit meen ik niet, het was een dichterlijke vrijheid van mijnen zijde. Blijken ze hier nog apart een huisje te hebben waar een keukentje met bijhorigheden aanwezig is, zodoende kunnen we hier onze koffie en natuurlijk een wijntje nuttigen. Kwestie van een goede nachtrust. 23.00hr.

Dag 7: 08/06/2001

Goede morgen allemaal. Den tik tak duidt 07.30hr aan. Na een kattewas, tandjespoetsen en een luchtig ontbijt gaan Rudi en ikke (Kris) nog snel wat aankopen doen voor onderweg. En wijle weg naar de volgende bestemming. Rennu Zoals steeds een pittig tochtje met de nodige pauzes. Aankomst in Rennu +/- 16.00hr. Reken gerust op 5 uren stappen van Evisa naar Rennu + nog wat eten onderweg. Volgens ons boekje is er geen Gîte in Rennu of dergelijks, slechts wat huizen en een kerk. Doch de gids vermeld wel dat er via de mairie (gemeentehuis) iets te regelen valt. Wat ge regelen noemt, voor een slordige 400fr krijgen we een vakantiehuisje toegewezen. Een klein maar gerieflijk huisje voorzien van zelfs een volautomatische wasmachien. En ik die dacht dat we op een avontuurlijk trektocht gingen. In dit boerengat is er niets eetbaars te vinden doch in het gemeentehuis konden we nog één stokbrood lospeuteren. Het luxeleven begint ons wel goed te bevallen. Staat daar plotseling een bejaard mevrouwtje met de vraag of iets nodig hebben van hetvolgende dorp. Wij zeggen niet neen, en ikke mocht mee met die kranige dame daar ik 4 1/2 woorden frans kan uitbrabbelen en de andere 2 iets minder. En ik dacht dat die ouwe taarten ni konden rijden, amaai vliegen doen die. Den Dieter is er niks tegen. Levend aangekomen in Vico, grijp ik de kans van de dag om de plaatselijke supermarkt leeg te kopen alsook den bakker.

Vanavond op het menu:

Soep à consume suprême a la UNOX

Poulet bien cuit avec sauce provencial, et avec du riz.

Pas des fromages et du fruits mais avec beaucoup du vin.

Vandaag is het aan Rudi om een te laten zien wat een off day is.

Met een serieuze Corsicaanse hoofdpijn verlaat hij ons midden richting slaapkamer; maar eerst dienen we hem nog een Perdolan anaal toe. Tut, tut niet protesteren.

Het is 20.00hr. Erik en ik wassen af en daarna nog een lekker tasje koffie, kwestie van goed te slapen.

Dag 8:09/06/2001

06.00hr in de ochtend en natuurlijk is Rudi klaarwakker, rommelt hij wat in de keuken en is hij zo nen toffe knul dat hij voor ons ontbijt zorgt.

Dankzij onze bevoorrading van gisteren kunnen we nu genieten van spek met eieren.

Als dat geen echt ontbijt is.

P.S: Erik en ik waren wakker om 07.00hr.

Nog efkens kuisen en wij foetsie richting Guagno les Bains.

Alle begin is moeilijk, maar zoals wij vandaag sukkelden met het vinden van onze route was grandioos.

De reden van dit alles was dat we voor dit stuk gebied een kaart met schaal 1/50000 hadden.

Eindelijk terug op het juiste pad op weg naar het volgende eindpunt.

Een zeer variërende weg betreft natuur en weg.

Het dorpje (st Roch, Letia, st Martin) is niet meer dan een kudde huizen met een kerk.

Niets eetbaars te vinden hier dus wij scheuren verder naar Guagno les Bains dat echter nog minder voorstelt dan de voorgaande doch de elite snobs kunnen hier wel een terassokuur volgen in een spiksplinternieuw hotel.

Het pad van letia naar Guagno les Bains is prachtig en met vele zwemmogelijkheden.

Niets te kopen hier dus wijle verder richting Soccia (750m), en we kwamen van 420 meter hoogte dus lekker klimmen.

Maar voor een heerlijk vers stokbrood doe je veel.

Heel groot is de teleurstelling dat ook hier niets te kopen valt behalve een restaurantuitbater die ons een kamer probeert te verlaten.

Maar daar trappen wij niet in slimmeke.

Dan maar verder richting Orto (+/-2uur, zwaar parcours) waar naar traditie ook niets te beleven viel laat staan iets eetbaars te vinden.

In Soccia hadden we al beslist dat we gingen overnachten iets voorbij Orto aan de rivier, dus wij in snelvaart doorheen deze wereldstad.

Niet ver van de brug , stroomopwaarts, slaan we onze bivak op aan een pietluttig fijn kiezelstrand.

We kunnen de verleiding niet weerstaan om in adamskostuum een duik te wagen in het lekker frisse ijswater.

Een dineetje erna doet wonderen met als samenstelling:

Een helder oplossoepje, spagetty carbonara en nadien nen cappoccino uit het zaksken.

Morgen staat er ons een pittige klim voor de boeg. Slaapwel.

Dag 9: 10/06/2001

07.00hr: We beginnen het te kunnen , dat slapen in de gezonde Corsicaanse buitenlucht.

Vermits onze fouragetent zo leeg is als een rugzak zonder eten zit er ons niets anders op dan als ontbijt een isostar reep te nuttigen, met koffie natuurlijk.

08.00hr: Hupsake, op weg naar het walhalla in Guagno(zonder les Bains) in de hoop dat ze daar iets beter voorzien zijn in eetwaren.

Maar eerst een pikant heuveltje veroveren om daarna in TGV vaart Guagno te veroveren.

De gîte is ronduit schitterend, nog beter en je waant je in een hotel.

Alles is er netjes en ruim. We hebben al anders meegemaakt.

Een vrij nieuw gebouw vlakbij de kerk en dit is goed voor ons, beminde gelovigen.

Prijs: 60ffr/nacht/pers Niet slecht.

Inhoud: 2 grote slaapkamers met elk 7 stapelbedden, dus 28 zielen kunnen hier pitten en eten. Van drukte hadden wij hier echt geen last, bij aankomst, 10.00hr, waren de enige gasten juist bezig te vertrekken zodat het kot voor ons was. Dat dachten we altans.

Slapen kunnen we al, nu nog het eten.

Ook voor dit zijn de goden ons gunstig gezind, blijkt er iets voorbij de kerk een kruidenierszaak te zijn waar we best ons niet te kritisch dienen op te stellen.

We kopen er: 4 broden, 2 pakjes chocolade, 3 appels, 6 eieren, pakje spekblokjes, geraspte kaas, oploskoffie, 2 pakken zwanworstjes, 1 blik ravioli, 3 blikjes vis, 3 mars, 3 snickers, 1 kg spaghetti, 3 kleine blikjes saus, pakje kaas, 3 pakjes oplossoep, 1 fles wijn, konfituur. Prijs voor alles: 390 ffr.

Het is zondag en zelfs dan is de winkel open dus geen probleem voor weekdays.

Wij hebben de volgende dagen tenminste te eten en vermits ons ontbijt niet veel voorstelde beginnen we maar direct met een uitgebreide brunch.

Zelfs in Corsica kan het weer omslaan.

We hebben de eer om de eerste regendruppeltjes te mogen zien vallen en dit bij een temp van 25°C. Ik spreek wel van druppeltjes, zulke kleine dat we het de moeite niet vinden om de was binnen te halen. Nog altijd geen patron gezien.

Wat eten we vanavond? Horen we dat goed, den Erik trakteerd ons op een plat du jour van 100ffr de man. Toch nen toffe, alez tot na het eten en dan....

Maar tot dan eerst een beetje genieten van het wedergekeerde zonnetje.

T'is 17.00hr en we gaan nog eens naar da superetteke om te bellen naar de volgende gîte, kwestie van zeker plaats te hebben.

En dan nu is het grote moment aangebroken dat Erik zijn zwarte kas gaat leegschudden om ons te kunnen voorzien van de nodige spijs en drank.

Menu: Charcuterieshotel (4 soorten salami)

Quiche (ei + kaas + al hetgeen ge normaal in de vuilbak kiepert)

Gevulde tomaat met Corsicaans kaas

Weeral stoofpotjes van wild getemd varken.

Kaasschotel à la Corse (wa hadde gedacht)

Flan caramel

2 karaffen wijn

Voor ons een meer dan behoorlijke en lekkere maaltijd en dit voor de prijs van 345ffr.

Af en toe kan hij toch wel goe zijn dienen Erik, merci.

Snel afrekenen en hand in hand strompelen we naar de gîte want daar wacht nog een fles Muscat op ons.

Bij aankomst bleek de patron des huizes geariveerd te zijn.

Stel je deze man voor als een zware caterpillar in mensformaat en je beseft dat we vanacht best stillekens dienen te zijn of ons corpus wordt eruit gekiepert.

Je weze gewaarschuwd.

Behalve wij 3'en waren er nog 3 stoere fietsers uit het land van de braadkartoffelen en bitte ein bit en 4 oudere trekkers die ook de Mare a Mare deden doch omgekeerd.

Zij kwamen uit het land van Napoleon en de Boursin.

Mijn ogen vallen dicht , tot morgen.

Dag 10: 11/06/2001

07.30hr: De pastoor van deze commune zorgt voor een vrolijk ontwaak klokkenspel zodat wij goedgeluimd uit ons bedje kruipen.

Het ontbijt: Spek met eieren.

Nadien nog eventjes wat lachen met de drie fietsende Duitsers die denken hetzelfde te doen als wij doch zij wel met hun fiets.

Ik beloof hun te trakteren op een fles champagne indien zij voor ons aankomen in de gîte van Pastricciola. Wat staat erop het programma: Beginnen met eventjes 450m stijgen tot een hoogte van 1250 meter om vervolgens 595 meter te dalen tot de Gîte.

Wij zijn benieuwd hoe moedig deze boys zijn.

Onderweg zijn er genoeg bronnetjes ter bevoorrading van uw kruiksken.

Wij kwamen tijdens de afdaling een ouder Duits koppel tegen waar we onze ervaringen met deelden en nieuwe tips van kregen.

Zij deden ons al watertanden betreft de volgende gîte zijn kwaliteit van eten.

Van het vorige dorp tot Pastricciola deden we 3 dikke vette uren over zodat we weeral veel te vroeg aankwamen in onze overnachtingsplaats.

Ook deze gîte kon ons wel bekoren, het enige wat we nog missen is nen jaccusi en een masagemadam.

Voor de echte survivalers sommen we even op: Wasmachine, vaatwasmachine, droogkast, microgolf, T.V.,...

Onze congé kan niet meer stuk.

Enige min punt hier is de netheid en het ontbreken van een kluis op de kamer (den Emil Goelen moest het weten)

Ons middagmaal wordt zoals steeds verorbert met de nodige koffie die we natuurlijk in de gîte opwarmen, zodoende sparen we kostbare brandstof uit.

Een heerlijke warme douche slaan we niet over om vervolgens onze kleren te wassen.

Zelfs waspoeder ligt er hier beschikbaar.

In tegenstelling tot de vorige gîtes stak de ijskast tjokvol etenswaren.

Je weet maar nooit waar dit goed voor kan zijn.

We bekijken ook even snel naar de stafkaart om vast te stellen dat het morgen een meer dan pittig tochtje beloofd te worden.

De eigenaar (lijkt een beetje op André Hazes) belt voor ons naar het station van Corte voor het informeren naar de vertrekuren voor onze terugreis naar Ajaccio. De sadist.

Je leest het goed, we willen helemaal tot Corte wandelen en niet tot aan Vizzavona zoals vermeld stond in ons programmaboekje.

Dus wat staat er nog op ons programma de volgende dagen:

12/06: tot refuge de l'onda

13/06: beklimming monte D'oro + wandelen tot Tatone

14/06: naar Cassanova

15/06: Corte

16/06: Belgium

Toch nen toffe tiep die patron van de gîte.

Zeg dat het niet waar is, komen daar die Duitsers toch niet aan?

Met de fiets aan de hand zijn ze de berg opgesukkeld om vervolgens op dezelfde manier terug af te dalen.

Wel met 2 uur vertraging aangekomen dan wij, dus ze kunnen fluiten naar die champagne.

Blijkbaar zijn ze op zoek naar een bank of geldautomaat.

Maar mannekens toch ze hebben hier ocharme nen pastoor en wat overrijpe parochianen laat staan een bank. Pech voor hen want juist zijn ze weg als de patron van de gîte voorsteld om hun mee te nemen naar Ajaccio want daar woort hij .

De Rudi is nog wat fotootjes aan het kicken en Erik is de kaarten aan het bestuderen voor de volgende dagen. En ik , wel ik ben wat aan het zonnen.

16.00hr. Tijd om het dorp te verkennen maar eerst mijn pastis binnengieten.

Het winkeltje in het dorp is meer dan volledig voor hen die eten zoeken voor hun trektocht.

Terug in de gîte trekken we ons terug naar de slaapvertrekken voor een tukje van één uur. De patron komt ons wekken met de vraag of we een aperitief wensen.

Maar natuurlijk, voor Erik en Rudi nen pastis, voor mijzelf een martini.

Wat gaan we nog allemaal meemaken hier zeg.

Hier volgt een opsomming van hetgeen we in ons buiksken staken:

- Omelet met kruiden + schotel met soorten spek + kom gemengde groenten incl ansjovis+ brood
- Stoofpot van wild + rijstschotel + salade
- Kaasschotel 3 soorten kaas
- Wijn a volenté
- Fruit
- Cake

Verblijf half pension: 540fr voor 3 pers.

Nog even een avondwandeling en wij doen dodo.

Dag 11: 12/06/2001

06.30hr: Weeral opstaan, kattewas en een snel ontbijt.

De patron had voor ons zelfs croissants klaargezet. Prima vent.

Het belooft een zware dag te worden. Ons vertrekverblijf ligt op 544 meter en die van l'Onda op 1430 m, dus eventjes 886 meter opwaarts.

Het startschot werd gegeven om 07.15hr en om 10.40hr stonden we moe maar voldaan alleen in de refuge. De iets minder grote maniakken mogen voor deze afstand 4 uur rekenen. Niet veel waterbronnen tegengekomen onderweg.

Ter plaatse zorgen we natuurlijk eerst voor het bezetten van de beste 3 slaappleatsen.

We hebben ons nog niet goed genesteld of de eerste maniakken komen binnengestormd, nuttigen snel even een schrokmaltijd en snellen weeral voort richting Vizzavona.

De meesten komen van Pietra Piana en gebruiken deze refuge om even te verpozen daar de afstand te kort is en ze gerust tot Vizzavona geraken, waar ze ook kunnen fourageren.

Vermits we hier ruim op tijd aangekomen zijn besluiten we om het avondmaal reeds nu te nuttigen daar we nu alle plaats en kookpitten ter beschikking hebben, wat straks wel wat anders zal blijken.

1kg spagetty en 3 kleine blikjes saus omvat dit maal.

Natuurlijk een beetje teveel zodat we de overschot verpatsen aan een stel Italianen met veel honger. Je moet het maar kunnen verkopen. Met een lekkere volle maag vertrekken Erik en ikzelve naar hogere oorden en speelt Rudi nog wat voor paperazzi, kwestie van al de rest in de refuge hun gang te laten gaan.

T'is wel een internationaal allegaartje dat samengehokt zit, 3 Noorderburen, een stuk of 4 spagettyvreters, een Russische amerikaan en een kudde franskilotten.

Juist terug van onze beklimming en lap begint dat toch ni te regenen zeker.

Tijd om ons verslag wat bij te zeveren. Rudi en Erik doden de tijd wat met het doorbladeren van de achtergebleven roddelblaadjes.

Hoe verder de tijd hier verstrijkt hoe groter onze afkeer van dat hele GR20gedoe.

Toch is ons verblijf hier niet helemaal nutteloos en saai te noemen, zeker niet na het mogen aanschouwen van een prachtig wolkenchouwspel.

Vanuit het dal kwam daar een immense nevel opzetten die in de kortste keer alles in de mist zette. Het leek alsof men met een rookmachine een spektakel wou opzetten.

Zo snel deze kwam opzetten ,zo snel was hij weer verdwenen doch het was nog niet gedaan.

Na nog geen goede 10 minuten kwam er achter de bergkam van de refuge een wolk overdrijven die ons wederom in de mist zette. Zo zie je maar dat het verblijf in de bergen niet zonder gevaar is.

Intussen is het al 19.00hr geworden en ons avondeten dient verorbert te worden.

Dit op zich was al de moeite om te zien.

Moet je voorstellen een stel uitgehongerde GR20ers en zet daar 3 weldoorvoedde Mare a Mare wandelaars die allerlei lekkers tevoorschijn toveren.

Wij hadden er lol in, die koeien met MKZ uit Engeland waren er niets tegen.

Ach ja, af en toe wat lol kan geen kwaad.

Dit achter de rug zijnde kunnen we die 2 hollanders wat entertainen met wat echte moppen van bij ons. En zij lachte groen.

Vermits er voor de rest niets anders te doen was besloten we maar richting bed te gaan doch was daar toch genen slimme pipo geweest die perse zijn botinnen lekker dicht bij de kachel moest zetten waardoor deze de ganse barak lekker stonk naar verbrande rubber.
Slaapwel en neusje dicht.

Dag 12: 13/06/2001

Ook nen goede morgen zeg. Is me dat hier ne heksenketel, moeten die allemaal de eerste trein halen of wat? Om 05.00hr waren de eersten al aan het inpakken, met als gevolg dat da baraksken in een ijlt tempo werd herschapen in nen hoop gestresseerden die zo snel mogelijk hun rugzak inpakten om toch maar zeker plaats te hebben in de volgende refuge.

Gevolg, om 06.00hr stonden we dan ook maar op vermits we toch niet meer konden slapen.

Denk toch niet dat die haastigaarts ontbijten, ah nee want da kost tijd en wieweet worden ze dan ingehaald.

Toch tof zo'n ontspannen vakantie, misschien iets voor volgend jaar met het ganse gezin?

Wij dan maar rustig ontbijten om daarna alles rustig in te pakken.

Vandaag gaat het richting Tatone, maar eerst dienen we de Monte D'oro te beklimmen.

Vanuit de refuge naar de top is het 1000m klimmen om vervolgens 1600m te dalen.

Het klimmen was vrij rustig doch het afdalen was best pittig te noemen.

Andersom is misschien wel moeilijker doch voor ons was de Monte Cinto een ietsie pietsie moeilijker, toch voor Erik en Rudi altans.

Halverwege de afdaling eventjes middageten: Soep en brood met overschotjes.

Inclusief koffie natuurlijk en daar zorgt den Rudi zijn vuurtje voor.

P.S: duurtijd refuge à top Monte D'oro eventjes rustig in 2hr 25min.

Tijdens ons middagmaal zien we een bende dagjestoeristen naar bovenpuffen incl een 65 plusser. Hoedje af indien ze boven geraken.

Nog snel eventjes zonnekloppen en hop weg zijn wij richting Tatone.

Volgens outside information van onbetrouwbare bron is er op camping La Soleil (hoe origineel) een Gîtes.

Wij daarheen, maar waar is die Gîtes toch gebleven.

Al een geluk dat die camping enkele kamers heeft in een houten chalet.

Sober maar proper en met bedden dus ok voor ons.

Zelfs de sanitaireblok valt mee, dus snel een doucheke voor die vlooiën weer beginnen te bijten. Prijs : 70 ffr/pp aanvaardbaar.

Vermits we pas kunnen eten om 20.00hr besluiten we eerst nog onze laatste restanten op te eten. De verleiding is te groot om een klein tukje te doen en ja het lukt reeds na enkele luttele minuten liggen er 3 in dromenland.

Ten tijde van 20.00hr zaten we met onze benen onder tafel met een menukaart in de hand.

De dame (oude) prijst ons de pizza Gigi aan. Zodoende nemen Erik en ikzelve nen Gigi doch Rudi is achterdochtig en neemt een platte schijf met veel ajuin. De rest kan je al raden. Toch zeeer lekker en dat alles met een wijntje. Alles voor 182ff.

Enfin, kaske vol en wij naar bed. 21.30hr knorren maar.

Dag 13: 14/06/2001

06.45hr Welke slimme heeft dienen wekker opgezet?

Ook in Tatone komt de zon in het oosten naar boven.

Als echte trekkers gaan we petit dejeuneren zoals afgesproken met de dame des huizes van de camping.

Weeral stelt dit weinig voor. (het eten natuurlijk)

Snel binnenspelen, afrekenen en ons psychologisch voorbereiden op een lange tocht.

Van Tatone naar Santo Pietro di Venaco. Een pittige tocht zal het worden.

Vermits onze overnachtingsplaats niet op de route ligt v.d. Mare a Mare Nord zullen we deze moeten zoeken.

Via Vivario, waar we ons middagmaal aankopen (2 broden, 3 appelen, 10sneetjes salami, smeerkaas en een

wat Erik en Rudi dachten dat het confituur was doch wat echter geconfijte kastanjes was op likeur) en dit voor 92 Franse republikeinse frankskens.

Eten doen we hier echter niet, wel ons water bijvullen aan de dorpsfontein.

Snel verder want onzen Alfred (Erik) krijgt honger en we kunnen het ons niet permitteren dat hij weer een vreeteritisaanval krijgt.

Wat ons wel opvalt is dat de route vanaf hier veel minder frequent bewandeld wordt dan de voorgaande dagen. Niet alleen de markeringen zijn pover ook de paden zijn dikwijls overwoekert en moeilijk begaanbaar. Van Vivario gaat het dan verder via Muracciole, waar Rudi ons weeral een paar Magnums dient te trakteren daar hij er in geslaagd was om ons verkeerd te laten lopen. Een manier van Erik en mezelf om ook eens wat te kunnen aftroggelen.

Vermits de ijsjes hier verschrikkelijk duur zijn, 15ffr/st, gunnen we Rudi opschorting van betaling. Met de nodige interest nietwaar.

Enfin terug naar de tocht.

We dienen nog eventjes een 3^ode categorie te trotseren om vervolgens te dalen maar Noceda, een pruts dorpje doch met water, zeeeeeer belangrijk blijkt later.

Iets voorbij het dorpje besluiten we te eten.

Met maar 2 broden en wat beleg is het snel gedaan met eten en schieten we weeral weg.

De temperatuur begint al aardig op te lopen, 32°C en de weg is nog lang.

Op en neer zoals steeds doch met steeds minder water.

We komen aan de rivier genaamd Vecchio met de keuze tussen short cut of een omweg van 500 meter.

We besluiten rechtdoor doch die beek blijkt breder te zijn dan we dachten.

Zien we wel goed, liggen daar in de verte een paar dames die liggen te zonnen in Eva kostuum en dat terwijl wij twee(2) weken zonder vrouw van huis zijn. Da's vragen om problemen.

Behalve een doorheen geschudde hormonenwinkel zijn we voor de rest heel braaf geweest en direct doorgaan. En als ge dat niet gelooft dan maken we

En het wordt warmer en warmer en we krijgen meer en meer dorst.

Dus ge weet het, vanaf Moceda is er geen drinkbaar water te vinden tot Santo Pietro de Venaco. Ze doen het om ons te pesten, de Gîte ligt lekker hoog met een paar pittige klimmers die op het einde van zo'n wandeling pijn doen, maar de ligging en het uitzicht geeft veel voldoening. Prachtige ligging.

Eigenlijk is dit meer een chambre d'hotes met enige mogelijkheid half pension, wat voor ons echt geen reden is om iets anders te zoeken.

Een echte aanrader, zoals wij hier gegeten hebben is meer dan goed, eerder culinair.

Even voorstellen: Soep op zijn Corsicaans

Gebraden rundsvlees, gebraden patatjes, salade, 2 sausjes
(provenciale en een speciaal championnesaus)

Zoveel je maar wenste.

Eigen bereidde persieken op siroop als desert.

Een heerlijk etentje inclusief wijn a volenté.

En dit samen met een duits koppel en 2 franse koppels. Zalig sfeertje.

Nog snel een karafje wijn achterover slaan op het terras en dan ons bedje opzoeken.

Dag 14:15/06/2001

07.00hr: natuurlijk weeral opstaan.

07.30hr: Ontbijt. Een ietsie pietsie meer dan het traditionele "petit dejeuner" maar nog steeds te weinig naar Belgische normen.

En klagen dat wij doen.

08.15hr: Emotioneel nemen wij afscheid van dit pittoresk plekje om te starten met onze laatste echte wandeling op Corsicaanse bodem.

Einddoel: Corte village.

Laten we het kort maar krachtig noemen onze laatste trip.

We starten op 860 m om af te dalen naar 590 meter in Poggio di Venaco, vervolgens klimmen we eventjes

tussendoor naar 1020m om nadien te dalen tot 510m waar nog steeds de gîte van Corte staat. Wennen is het wel, na de vele luxueuze suites in de vorige Gîtes, te moeten slapen in een meer dan slordige kale Gîte.

Een bijzonder feit was dat we de ganse weg waren gevolgd door een 4 voeter die we in de beschaving hond durven te noemen.

Vruchteloos poogden we dit dier af te schudden, zodat we ermee opgeschept zaten tot in Corte. Het vrouwmens (een perfecte nachtmerrie van een schoonmoeder) des Gîte kon aan de hand van de penning een tel nr vinden en zodoende waren wij er van af of anders wisten we wat we gingen eten vanavond.

Deze Gîte hadden we gisterenavond telefonisch gereserveerd, zodoende was men op de hoogte van onze komst.

Nog snel een douchken, kleertjes wassen met onze voeten en daarna Corte onveilig maken met onze aanwezigheid. Snel door den boulevard een terrasje zoeken , middagmaal verorberen: Erik en Rudi: Gemengde sla schotel.

Kris : Omelet met ingebakken pattatjes en sla
+ 3 koffies Prijs: 119ff

Te doen .

Van daaruit naar het hoogtepunt van deze vakantie: SOUVENIERSJACHT voor het thuisfront.

T'is dan mogen we misschien volgend jaar nog eens weg.

Ter hoogte van het voetbalstadion vind je een grote supermarkt.

Tja wat koopt ge zoal voor die kleine mannen?

Nen T-shirt met het logo van Corsica erop wordt het. Zonder poespas.

En voor de vrouwen nen echte salami van hier, dan hebben we er zelf nog iets aan.

Afrekenen aan kassa 4 want daar zit een echt geblondeert brunetteke en hupsake naar buiten om te zoeken waar dat station weeral lag.

Tiketten kopen voor de tjoektjoek voor morgen. 204ff /3 pers. Daarvoor kunnen we niet tevoet.

Wijle terug tevoet via de supermarkt voor de o zo lang beloofde MAGNUM van Rudi. Wat kan dat toch smaken. Toch kost dit kleinood toch nog altijd 7ff/stuk.

Maar ja op Rudi zijn kosten kan dat echter geen probleem zijn.

Hup terug naar de Gîte om ons zwembroek aan te trekken en voor de laatste keer genieten we voluit van de Corsicaanse zon.

Voor mij ook de gelegenheid de tijd om dit boekken vol te zeveren.

Het verblijf is hier maar gewoontjes doch het eten maakt al iets goed:

Een lekker gevulde soep

Forel met een hutsepot van groenten

Appeltaart

Dan wacht er nog een beetje wijn , zelf meegebracht uit Corte village, als afsluiter van deze dag en vermits we morgen vrij vroeg onze trein dienen te halen kruipen we er maar vroeg in.

We delen de kamer met 2 jonge kerels uit het land van de hamburgers en de presidenten met hun vieze manieren.

Toch nen toffe babbel gehad over de nakende neerwaardse devaluatie van het beursklimaat in Toemboektoe.

Slaapwel.

Dag 15: 16/06/2001

6.45hr: Oogjes open, spiertjes rekken en om 07.00hr staan popelen om te ontbijten.

Blijkbaar niet naar de zin van de vamp des huizes, wat een stralende verschijning en o zo vriendelijk. Je zou beginnen denken dat ze haar werk met plezier doet.

Nog eventjes en ze mag naar het rusthuis.

07.50hr: op weg naar het station.

08.15hr: Wortel schieten tot de trein komt. Blijkbaar een trein gemaakt of afkomstig uit België , lekker te laat.

Maar in tussentijd doen we een klapken met nen Hollander uit Nederland die we tegengekomen waren in refuge D'londa.

Eerst dachten we te maken te hebben met een rambo-exemplaar , later bleek het een mietje te zijn. Zelfs op de Monte D'Oro had hij hoogtevrees. Tja blijft dan thuis of ga met uw bomma naar Benidorm.

Rijkelijk te laat stappen we op de trein en genieten we van het landschap onderweg.

In het station van Vizzavona merken we een winkeltje op, dus voor de GR20 'ers hier is't te doen.

10.25hr: Ajaccio here we are.

Eerst een beetje slenteren door de winkelstraten.

Op het einde van de hoofdwinkelstraat kom je aan de plage waar we onze ogen rijkelijk de kost gaven naar de schelpjes en de boten.Hé,hé wij weten beter.

Onzen Alfred begint weer honger te krijgen, dus snel een eettent zoeken, doch we komen voorbij een lokaal marktje en zijn aandacht wordt geprikkeld door de vele kaassoorten die er tentoongesteld worden.

Dan is er echt geen houden aan , als hij een bolleke kaas zoekt met een zwart etiket dan blijft hij zoeken tot hij er een vindt met een wit etiket.

Vervolgens in een achterstraatje een pizza binnenspelen en hup naar de bushalte voor de verplaatsing naar het vliegveld.

Je hebt een bushalte aan de place du Napoleon, je neemt er best bus Nr 1 met opschrift LA CRETE. Hij stopt op ongeveer 300 meter van de luchthaven bij het strand.Een alternatief is nog altijd de taxi doch dit kost wel veel meer.

De bus kostte 22.5ff/ 3 pers voor een rit van ongeveer 20 min.

Het vliegveld: In tegenstelling tot Zavemtem verliep het inchecken zeer vlot en voor het aan boord gaan dienden we wel een 500 meter te wandelen over de startbaan.

Dat kon er nog juist af.

Een vlotte start, een kleine maaltijd en na een anderhalf uur naderden we Brussel.

Vermits het weder hier zo goed was besloot de piloot er nog enkele rondjes Brussel bij te doen ter vermaak van de passagiers.

Na een 3 tal rondjes konden we dan toch landen en mochten wij het vaderland kussen.

Dan nog even wachten op de bagage en wij op weg naar die grote horde fans die van her en der kwamen om ons waarschijnlijk te zien.Dat hoopten wij altans.Pech voor ons, enkel de vrouwen van Erik en mezelve en mijn 2 spruiten konden we rekenen tot onze fans.

Tot zover dit relaas van een bewogen trip door Corsica.

Rest mij nog enkel Erik en Rudi te danken voor die 2 weken fijn avontuur.

Zeker voor herhaling vatbaar, als we mogen natuurlijk.

Voor elke buitenstaander die dit verslag in zijn pollen krijgt hopen we dat hij ze gewassen heeft, die handen natuurlijk, en dat hij indien hij opmerkingen of vragen heeft ze gerust mag richten d.m.v. een voldoende gefrankeerde omslag naar één van de drie helden van het verhaal.

Nen SMS of E-mail mag ook, maar dan op ons 0900 nummer (graptjen)

De volgende pagina's die volgen zijn voor hen die ook van plan zijn om zo zot te doen als wij en op zoek zijn naar concrete informatie ter plaatse.

Succes

NUTTIGE INFORMATIE EN TIPS VOOR EEN GESLAAGDE TREKTOCHT

Zoals bij zovele reisverslagen dien je veel van de gegevens die erin voorkomen te verifiëren of zij nog steeds juist zijn.

Meerdere malen vernamen wij dat er op bepaalde plaatsen al jaren geen gîte meer zijn doch de meest recentste reisboeken vermeldde deze nog steeds.

Neem ook rekening met de periode van het seizoen, dit betreft de netheid en drukte van de overnachtingsplaatsen.

1)Transportmiddel : BUS: Slechts minimaal en dikwijls maar 1 à2 maal per dag langs de kleinere wegen. Redelijk van prijs.

Op de paar hoofdwegen zal dit geen probleem zijn.

TREIN: De ideale manier om het eiland te doorkruisen en/of een algemene indruk te krijgen. Soort boemel dieselmetrostel dat tegen een slordige 50km/uur vele bergen moet trotseren.

Verbinding Ajaccio met ofwel Calvi of Bastia en omgekeerd.

Meerdere ritten per dag zelfs op zondag, doch niet altijd stipt op tijd.

Op tijd aanwezig is een must voor een zitplaats.

Meer info betreft vertrektijden : <http://www.scnf.fr>

Redelijke prijzen. Vb 3 personen van Ajaccio naar Calvi 205ffr

LIFTEN: Niet geprobeerd.

2) De inboorlingen: Zeer vriendelijk en behulpzaam.

Duidelijk een vergrijzing doordat de jeugd werk zoekt op het vasteland.

Iedereen spreekt een Frans/Italiaans dialect.

3)Overnachtingen: Tijdens onze tocht hebben we overnacht in gîtes, refuges, chambre d'hotels en onder den blote hemel.

Gîtes: De meesten hanteren dezelfde prijs: verblijf 70ffr/ per persoon te verstaan.

Ontbijt 40 ffr

Avondeten 75 ffr

Half pension: 170ffr

Je bent wel vrij in het nemen van ontbijt,avondeten en half pension.

Er is altijd de mogelijkheid om je eigen potje te koken,altans toch in de gîtes die wij bezochten.

De kwaliteit van het geserveerde eten is meer dan prima te noemen en was voor ons telkens een aangename verassing.

De kamers waren altijd proper, bedden voorzien van dekens doch de matrassen niet altijd bevoordelijk voor de rug.(doorzak modellen) Dit lostten wij op door de matras op de grond te leggen.

Behalve de gîtes van de GR20 kan je ze allemaal reserveren zodat je zeker bent van nachtrust. Tel nrs vind je snel via internet.

Bij je aankomst kan het gebeuren dat er niemand aanwezig is, zoek een naar uw mening ideaal bedje uit en leg uw gerief erop.voila gereserveerd.

Normaal zal er aan de deur een briefje hangen wanneer er bedden gereserveerd zijn.

Bij ons waren er overal potten, pannen en bestek ter plaatse.
Geen enkele gîte hanteerde openingsuren dus je kan aankomen wanneer je wenst.
Er bestaat een pendeldienst voor je bagage tussen de verschillende gîtes.
Info bij elke Gîte.

Refuges: Meestal geplaatst aan het begin van wandelroutes.

Veel soberder als een gîte met niet de mogelijkheid tot half pension of ontbijt.

Iets goedkoper doch minder luxe.

Overnachting: 55ffr

Kamperen met je tent: 10ffr

Gebruik kooktoestellen (gas): 10ffr

Chambre d'hotels: Als rugzaktoerist na vele wandelkilometers is dit het walhalla.

Hou je van rust en familiale sfeer dan is dit the place to be.

Iets duurder dan een gîte maar wel in de zomermaanden rustiger daar de plaatsen beperkter zijn.

Wij hebben slechts van 1 exemplaar mogen genieten dus een echt objectieve

beoordeling in het algemeen kunnen wij dus niet geven.

Reservatie is aan te bevelen.

Onze persoonlijke beoordeling van de door onze bezochte overnachtingsplaatsen volgens volgorde van onze trip:

1)Corte: buiten geslapen ,zie verslag.

Zie laatste overnachting voor beschrijving gîte.

Alle bevoorradingsmogelijkheden.

2)Refuge de Sega: Rustige ligging en mooie omgeving.

Geen bevoorradingsmogelijkheden.

Nieuw gebouwd in 2001.

(zelf niet overnacht, wel bezocht tijdens passage)

3)Albertacce: Sobere doch prima gîte met 20 slaappleatsen, 2 douches, 1 wc.

Half pension mogelijk, avondmaal is te nuttigen in een meer dan voortref-
felijk restaurant: restaurant Paglia Orba

chez Josette

Bevoorrading mogelijk via dit restaurant.

Deze gîte is een prima uitvalsbasis voor meerdere uitstappen.

O.a. beklimming Monte Cinto, Lac du Cinto,

4)Refuge de l'Ercio: Enkel overnachting + kookgelegenheid voor +/- 12 pers.

Van hieruit mogelijkheid tot beklimmen van Monte Cinto, lac du Cinto, ..

5)Col du Veghio: niet door ons gebruikt, wel gepasseerd.

Hoort bij een hotel. Zeer drukke en ongezellige ligging.

6)Evisa: Mooie en rustige ligging.

Vriendelijk personeel, prima keuken.

Op aanvraag kan men zelf apart koken.

20 bedden, 2 douches en 2 toiletten.

Goede bevoorrading mogelijk in dorp.

Meerdere dagtochten mogelijk.

7) Rennu: Buiten weekendhuisjes verhuurd aan 400ffr voor 3 pers door de gemeente is er behalve buitenslappen niets en dan ook niets anders te vinden.

Max 3 pers per huisje. Wel wasmachine aanwezig echter zonder poeder.

Naar onze mening: Duur.

8)Guagno: Prima gîte, proper. Eigendom gemeente.

24 bedden, 1+1 douches, 1+1 wc , ruime en ordelijke keuken.

Prijs: 60ffr/pers

Geen ontbijt of half pension.

Op 500m restaurant met prima plat du jour. (Reserveren!)

Primitieve superette vlakbij de kerk, met de basisnoodzakelijkheden

(incl brood) Zelfs zondags open vanaf 11.00hr of te bevragen in't café aan de kerk.

9)Pastricciola: Alle comfort en prima maaltijden.

3 kamers met elk 3 stapelbedden, 2 goede douches, 2 wc, wasmachine met poeder aanwezig, droogkast, telefoon met muntjes, microgolf, etc.

Keuken gaf een iets wat slordige indruk.

Tel: 04.95.28.91.60

Gîte ligt iets buiten het dorpje.

Kleine superette aanwezig doch volledig.

10)Refuge l'Onda: Mooie ligging op bergwand.

18 matrassen. Primitieve sanitair.

Een zeer drukke overnachtingsplaats door de ligging op de GR20.

Vanaf 12hr loopt het vol.

Mogelijkheid tot kamperen in lagergelegen weide.

Kookgelegenheid aanwezig.

Prijs: overnachting: 55ffr/pers

Kamperen: 10ffr

Kookvuur: 10ffr

11)Camping le soleil te Tatone: Deze camping verhuurd 3 kamers in een houten chalet. Elke kamer omvat 1 dubbel en 1 enkel bed, 2 tuinstoelen, tafeltje en dat is't.

Sanitair is goed en wordt gedeeld met de kampeerders.

Mogelijkheid tot het nuttigen van ontbijt en avondeten.(hoofdzakelijk zeer lekkere pizza's à 40ffr)

Prijs overnachting: 70ffr/pers

12)St-Pierre de Venaco: chambre d'hotels (overal foutief beschreven als gîte)

Een zeer mooie ligging, aangename huiselijke sfeer, proper sanitair.

28 bedden. Enkel half pension formule mogelijk.

Meer dan zeer lekker eten en dit alles aan de prijs van 175 ffr/ pers.

!! wegens grote bekendheid bij vele wandelaars is reservatie zelfs buiten hoogseizoen een noodzaak.

Eigenaar woont ter plaatse met gezin zoals het hoort bij een chambre ...

13)Corte: Gîte + camping.

Gelegen aan riviertje op 5 minuten wandelen van centrum Corte.
Een ondermaatse logement met sobere afwerking.
Veruit de minst goede gîte van onze trip.
Prijs half pension: 160ffr/pers.
Enige pluspunt: Het eten was lekker en goed doch we waren hier slechts met 4 personen daar er 50 kunnen aanwezig zijn.
De camping alsook van bedenkelijke kwaliteit.
Station ligt op 20 minuten wandelen afstand met onderweg een grote supermarkt.

De uitrusting:

Veel hangt ervan af op welke manier je wilt overnachten tijdens de tocht.

Voor zij die kiezen voor het overnachten buiten raden we toch een slaapzak aan met een temperatuurbereik tot 0°C en een goede slaapmat. Niet dat het er vriest maar er is regelmatig veel wind en dat koelt hard af.

Buiten het noodzakelijke gerief hadden 2 van ons telescopische wandelstokken meegenomen die ons geweldig geholpen hebben bij de vele beklimmingen.

In Corsica geen overbodige luxe.

Een vuurtje met nodige bijhorigheden als een pot en voldoende brandstof voor onze dagelijkse koffie en warme maaltijden (oplosmaaltijden)

Ieder van ons had een waterzak bij van 2 liter wat voldoende bleek, zolang je maar regelmatig bijvulde aan de vele bronnetjes. 2 waren er uitgerust met een darmpje zodat men niet telkens de drinkzak diende uit de rugzak te nemen. Enigste nadeel van een drinkdarm is dat er geen controle is betreffende de voorraad van de zak.

EHBO met de gewone elementaire zaken zoals verband, spierzalf, pleisters, ontsmettingsmiddel, Perdolan mono, imodium (tegen diarree), pinset voor de vele doornen te verwijderen, muggenmelk, middel tegen insectenbeten, pevaril (tegen voetschimmel)

Vermits we onderweg voldoende mogelijkheid hadden om de kleren te wassen is hierin veel gewicht te besparen.

1 lange broek met afritsbare pijpen.

2 shorten waarvan er 1 dient als eventuele zwembroek.

3 t-shirts

3 paar goede wandelsokken

natuurlijk bergwandelschoenen

sandalen

Petje

1 handdoek en wasgerief

1 mini scheerapparaatje op batterijtjes.

Herstelgerief voor rugzak en kleren: naald en stevig garen.

Zonnemelk en aftersun.

Rugzak van +/- 80 liter

Fotomateriaal: 1 reflexcamera met toebehoren en 1 klein pocketmodel.

Verrekijkertje.

!!!Stafkaarten met schaal 1/25000 van de ganse route.

Een absolute must indien je de minder grote wandelroutes doet.

Natuurlijk voldoende cash geld vermits er hier bijna geen bancontact kaskens aan de bomen groeien.

Toch lopen er hier nog toeristen rond met de gedachten dat ze in een boerengart die er veel zijn in Corsica kunnen betalen met hun Visa.

U weze gewaarschuwd